

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 maja 2014r. w Suwałkach

sprawy **Z. C.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem Z. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 24 maja 2013 r. znak (...)

1. oddala odwołanie w zakresie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i dodatku pielęgnacyjnego;

2. zmienia zaskarżoną decyzję o tyle, że ustala prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31 grudnia 2014r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.05.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił Z. C. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy z uwagi na niestwierdzenie u niego całkowitej niezdolności do pracy.

W odwołaniu Z. C. domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i dodatku pielęgnacyjnego. Nie zgodził się z opinią, iż jest częściowo okresowo niezdolny do pracy do dnia 31.08.2014r. W tym zakresie wskazał na szereg schorzeń, których zaawansowanie i przebieg powodują, iż jest całkowicie niezdolny do pracy i wymaga pomocy innych osób. Schorzenia te powodują u niego stres, ma trudności w codziennym funkcjonowaniu oraz ze snem. Ilość leków, które przyjmuje również negatywnie wpływa na jego zdrowie. Stan jego zdrowia uległ pogorszeniu, a nie poprawie. Leczenie wymaga dużych nakładów finansowych z uwagi na drogie leki, ale również częste dojazdy do specjalistów. Generalnie przyjęte metody leczenia przynoszą efekty, ale jednocześnie wywołują u niego różne skutki uboczne, które są równie uciążliwe.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Z. C. (ur. (...)) od 28.04.2011r. do 30.04.2013r. był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W dniu 22.03.2014r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do tego świadczenia.

Lekarz orzecznik stwierdził, iż odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31.08.2014r. Podobnie orzekła komisja lekarska ZUS, rozpoznająca sprzeciw odwołującego, która stwierdziła u wnioskodawcy częściową niezdolność do pracy do 31.08.2014r., nie stwierdziła natomiast całkowitej niezdolności do pracy. Decyzją z dnia 24.05.2014r. przyznano odwołującemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 01.05.2013r. do 31.08.2014r.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawcy, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj schorzeń rozpoznanych u odwołującego. Biegli lekarze sądowi zostali zobowiązani do wypowiedzenia się czy wnioskodawca jest niezdolny do pracy częściowo czy też całkowicie, czy jest to niezdolność stała czy okresowa, czy jest również niezdolny do samodzielnej egzystencji, a także, czy od ostatniego badania z dnia 19.04.2011r. nastąpiła poprawa w stanie jego zdrowia. Przy sporządzaniu opinii biegli uwzględnili zgromadzoną w sprawie dokumentację medyczną i złożoną w trakcie procesu przez wnioskodawcę oraz przeprowadzili badanie odwołującego.

Biegli lekarze sądowi z zakresu onkologii, kardiologii, diabetologii, pulmonologii, gastrologii, urologii, neurologii i okulistyki rozpoznali u odwołującego schorzenia onkologiczne w trakcie leczenia, urologiczne, kardiologiczne, diabetologiczne, okulistyczne i gastrologiczne. W opinii głównej stwierdzili, iż stopień naruszenia sprawności organizmu w przebiegu rozpoznanych schorzeń czyni odwołującego całkowicie niezdolnym do pracy na okres do dnia 31.08.2014r. (k. 16-18). Stan zdrowia wnioskodawcy nie uległ zmianie od ostatniego badania. Z uwagi na nieznane rokowania pod względem onkologicznym i kardiologicznym biegli stwierdzili dalszą okresową całkowitą niezdolność do pracy. Krótki okres obserwacji po przebytych leczeniu onkologicznym utrudniał stwierdzenie, czy stan zdrowia odwołującego rokuje poprawę. Analiza wyników badań z momentu rozpoznania schorzenia onkologicznego wskazywała na możliwość wystąpienia przerzutów.

W wyniku zastrzeżeń obu stron biegli wydali opinię uzupełniającą, w której ostatecznie zmienili swoje dotychczasowe stanowisko opiniując, iż odwołujący jest nadal częściowo niezdolny do pracy na okres do 31.12.2014r. Zmiana stanowiska biegłych dotyczyła stopnia niezdolności oraz okresu jej trwania. W tym zakresie wskazali, iż przy opinii głównej nie analizowali wszystkich dostępnych badań dodatkowych, z których nie wynika, aby doszło do wznowy choroby nowotworowej. Sama możliwość wznowy procesu nowotworowego nie czyni odwołującego całkowicie niezdolnym do pracy. Przykładowo wskazali na wynik badania gastrologicznego, które w kwietniu 2013r. sugerowało wznowę procesu nowotworowego, jednak dokładniejsza diagnostyka nie potwierdziła zmian o podłożu onkologicznym. Podobnie wypowiedzieli się co do wpływu na stan zdrowia schorzeń kardiologicznych, które wymagają nadal specjalistycznej diagnostyki, jednak w związku z posiadanymi przez wnioskodawcę kwalifikacjami zawodowymi (technik budowlany) nie czynią go całkowicie niezdolnym do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na fakt, iż wnioskodawca do 31.08.2013r. legitymował się prawem do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i wniósł o jej przywrócenie, żądanie podlegało rozpoznaniu na podstawie art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440). Zgodnie z jego treścią prawo do renty, które ustało w związku z ustąpieniem niezdolności do pracy, podlega przywróceniu o ile niezdolność do pracy zostanie stwierdzona w okresie 18 miesięcy od ustania tego prawa.

Jak stanowi art. 12 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolność do pracy powoduje utratę zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Utrata zdolności do pracy skutkuje ustaleniem jej stopnia, zgodnie z treścią art. 12 ust.2 i 3 ustawy o emeryturach i

rentach z FUS poprzez zakwalifikowanie jej do częściowej bądź całkowitej niezdolności. Ocena następuje w oparciu o przesłanki wyrażone w art. 13 ust.1 ustawy, a są nimi: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Ponadto jak stanowi art. 75 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS osobie uprawnionej do renty przysługuje dodatek pielęgnacyjny, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia.

W zakresie niezdolności do pracy Sąd uwzględnił konkluzje opinii biegłych lekarzy sądowych opiniujących w sprawie, którzy ostatecznie uznali odwołującego za nadal częściowo niezdolnego do pracy do dnia 31.12.2014r. Nie ma podstaw do stwierdzenia iż wnioskodawca jest nadal całkowicie niezdolny do pracy oraz całkowicie niezdolny do samodzielnej egzystencji. Sąd podzielił wnioski biegłych i uwzględnił je w całości przy rozstrzygnięciu w sprawie.

Opinia uzupełniająca biegłych lekarzy sądowych wyjaśnia, z jakiego powodu odwołujący jest nadal częściowo niezdolny do pracy. W tym zakresie istotny jest przebieg schorzeń kardiologicznych oraz onkologicznych i rokowania na przyszłość. W opinii głównej biegli nie uwzględnili całej dokumentacji medycznej, wskazali jednak, iż niejednoznaczny przebieg tych schorzeń, krótki okres diagnostyki nie daje podstaw do jednoocznego stwierdzenia co do rokowań na przyszłość. Z tego powodu orzekli o całkowitej niezdolności do pracy. Należy bowiem pamiętać, iż biegli opiniują na podstawie dostępnej dokumentacji medycznej i jako specjaliści na tej podstawie wyciągają wnioski, oczywiście z uwzględnieniem posiadanej wiedzy i doświadczenia zawodowego. Opinia główna została sporządzona we wrześniu 2013r., natomiast w wyniku zastrzeżeń obu stron w marcu 2014r. biegli uzupełnili swoje stanowisko, w którym uwzględnili dotychczas zgromadzoną dokumentację, naprawiając tym samym swoją wcześniejszą omyłkę i na podstawie kompletnej analizy stwierdzili, iż stan zdrowia odwołującego uległ jednak poprawie. Pod względem onkologicznym nie potwierdziły się wcześniejsze obawy, co do rokowań na przyszłość, w szczególności w zakresie ewentualnych przerzutów. Ostatecznie też stwierdzili, iż częściowa niezdolność istnieje do 31.12.2014r.

Sąd uwzględnił konkluzje przedstawione przez biegłych. Dowód z opinii biegłych ma charakter szczególny, ponieważ jego celem jest dostarczenie Sądowi wiadomości specjalnych niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy. Dlatego nie można go zastąpić inną czynnością dowodową (np. wyjaśnieniami odwołującego) czy zaniechać jego przeprowadzenia. Uzyskana w toku postępowania opinia w wystarczający sposób wyjaśnia kwestie związane ze stanem zdrowia odwołującego oraz jego wpływem na zdolność do pracy. To, iż dopiero w opinii uzupełniającej biegli kompleksowo odnieśli się do zgromadzonej dokumentacji medycznej, nie dyskwalifikuje tego dowodu. Przeoczenie, które miało miejsce, zostało przez biegłych uwzględnione i skutkowało koniecznością ponownego przeanalizowania sytuacji odwołującego. Ostatecznie biegli wyjaśnili z jakich przyczyn odwołujący jest nadal częściowo niezdolny do pracy. Brak merytorycznych zarzutów nie daje podstaw do pominięcia tego stanowiska biegłych.

Konkludując, nie znaleziono podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania odwołującemu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy oraz dodatku pielęgnacyjnego. Dlatego na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc odwołanie w tym zakresie oddalono, orzekając jak w punkcie.

Natomiast na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc decyzje zmieniono w części dotyczącej okresu na jaki przyznano prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, o czym orzeczono w punkcie 2 wyroku.

mt